

[A. C. D. Petersen.]

Række af Landbruget, at aflaste Ejendomsbesidderne. Har man Ret til at forhøje under en Højkonjunktur, maa man have Pligt til at nedsætte under en Lavkonjunktur. Man skal heller ikke hænge sig saa stærkt i, om en eller anden Landbruger, som ikke er kriseram, faar en Skattelettelse, som han for sit Vedkommende ikke har bedt om, og som han i og for sig ikke trænger til, thi han vil jo dog paa anden Maade, enten direkte eller indirekte, faa det Skatte-tryk at føle, som følger med Hjælpen, nemlig derved, at det skal betales nye Skatter, hvad enten det bliver indirekte Skatter eller Formueskatter.

Jeg tror, det er et fuldstændigt Fejlsyn, naar den højtærede Indenrigsminister og ligeledes det ærede Medlem Hr. Fisker nu begynder at opgøre de foreliggende Lovforslags økonomiske Værdi til 40 Mill. Kr. og tale om, hvor stor en Part af denne Nedsættelse der falder paa København og navnlig paa de Kommuner, der ligger lige udenfor København. For Københavns Kommune kan det nu ikke faa ret megen Betydning, thi i de Beregninger, der er foretaget, og som er gaaet ud paa, at 64 Mill. Kr. i Ejendomsskatter skal nedsættes med $\frac{2}{3}$, er Beskatningen i København ikke taget med, saa der kan ingen Procentdel heraf lægges over paa København. Hvis København faar nogen Nedsættelse, maa det væsentlig blive paa Stats-Ejendomsbeskatningens Omraade, men denne Nedsættelse er saa lille, at den intet betyder.

Og hvis der i Kommunerne omkring København eller andre store Kommuner skulde vise sig at blive en uberettiget stor Skatnedsættelse — en *uberettiget* —, skal jeg, ligesom det ærede Medlem Hr. Krag udtalte før, erkende, at man maa tage dette under Overvejelse ved den videre Udformning af Lovforslaget, men jeg vil dog have Lov til at sige, at lige saavel som den højtærede Indenrigsminister kan fastholde, at det er urimeligt i Kommuner, hvor Ejendommene er steget meget stærkt gennem Tiderne, og hvor Formuerne begrundet paa denne Stigning er steget stærkt, at give disse Ejendomme en Lettelse, lige saa vel tror jeg, den højtærede Minister vil erkende, at der indenfor samme Kommune kan findes mange Ejendomme, som ikke har nydt godt af denne Ejendomsstigning, som har faaet den hele og fulde Byrde af Ejendomsbeskatningen lige saa vel som de Ejendomme, der er steget. Der er ingen

Tvivel om, at i Kommunerne omkring København, Gentofte, Lyngby og andre, vil man kunne finde, at Stigningen af Ejendommene er meget forskellig.

Og nu spørger jeg da den højtærede Indenrigsminister, som har bragt dette Spørgsmaal ind i Diskussionen, med hvilken Ret han siger, at de Ejendomme indenfor Kommunen, hvis Værdistigning ikke har været saa stor, alligevel skal bære den samme Ejendomsbeskatning. Hele dette Spørgsmaal om en Værdistigningsafgift har jo før været diskuteret i denne Sal, og den højtærede Indenrigsminister har faaet at vide, at det konservative Folkeparti ikke mener, at Ejendomsbeskatningen kan klare dette vanskelige Problem. Det konservative Folkeparti har imidlertid tilsagt baade denne og den forrige Regering sin Medvirkning til at gennemføre en Værdistigningsafgift; vi har kun villet væge os imod, at den skulde være vilkaarlig, skulde hvile paa en vilkaarlig Vurdering, idet vi har sagt, at Værdierne skulde være konstateret ved Salg og Pengene være indgaaet i Mandens Kasse, før han skulde aflevere Værdistigningsafgift til Staten. Og her er det virkelige Omraade, hvor man kan indrette Ejendomsbeskatningen saaledes, at de af Samfundet skabte Stigninger, som enkelte Ejendomme kan faa og derfor vil kunne indkassere, kan falde tilbage — i hvert Fald for en Brøkdels Vedkommende — i Form af en Ejendomsafgift. Men den ligger sandelig ikke indenfor den almindelige Ejendomsbeskatning.

Jeg skal slutte med at anbefale den høje Regering ikke at være alt for karrig, naar vi nu skal arbejde videre paa Udformningen af dette Lovforslag, og bede den og Regeringspartierne om at sætte størst mulig Kraft ind paa, at dette Lovgivningsarbejde i det Udvalg, som jeg venter bliver nedsat, bliver underkastet en saa saglig og saa velvillig Behandling — Velvillien skal ikke savnes fra mit Partis Side —, at vi kan faa noget virkelig godt ud af det. Forslagsstillerne tror, at Lovforslagene er brugbare; vi har ikke forelagt dem som noget Ultimatum i Enkeltheder, vi har forelagt dem som et Forhandlingsgrundlag, og hvad Dækningssspørgsmaalet angaar, som er det, Ministeriet har sat stærkest ind paa, skal man fra mit Partis Side — og jeg tror, det samme gælder det andet Parti, som staar bag ved Lovforslagene — møde den største Velvillie.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslagene til det høje Tings velvillige Behandling og hurtige Udformning til Love.